

FRANCISCI PATRICII PLATO,
 ET ARISTOTELIS,
 MYSTICI, ATQUE
 EXOTERICI.

Duplex fuisse apud veteres
 philosophantes litterarum genus satis,
 super que est a nobis discussio in Peri-
 peticorum Tomi 1. lib. 5. demonstratur.
 Alterum, qui in vulgus edocantur, quos
 exotericos, et de dionysios. & exotericos
 vocabant. Alterum vero, eorum, qui
 in archa, charionibus, & acutoribus discipulis
 communicabantur, quos mysticos, acroamati-
 cos, acrases, acroamaticos, esotericos, Esoteri-
 cos ex *ἐσώτερον* in secreto, & ad remotionem ap-
 pellabant. Hoc in usu apud eos fuisse, ex te-
 stimoniis gravissimorum virorum Aristotelis,
 Plutarchi, Galeni, Clementis, Alexandrini apud
 Iij, Ammonij, Philoponi, atque Simplicij palam ibi
 facimus. Sicuti & ostendimus, id facti esse, in
 Theophrasti, Pythagoreos omnes, Parmenidem, Pro-
 tatoram quosdam, & Thrasymachum Sophi-
 stam, & Platonem, & Aristotelem, & Theophras-
 tum, & Stoicos, & etiam Epicureos. Sed ter-
 tius quidam mos, tum docendi, tum etiam scri-
 bendi fuit. ut Praeceptores, nihil scriberent,
 sed viva voce docerent, discipuli vero, eas do-
 ctinas voce traditas exciperent: & eas ipsi
 literis mandarent. Rem hanc Aristoteles ipse
 & testatur, & factitavit. Nam 9. phisico
 Cap. 2. in hunc scripsit modum.
*Διὸ καὶ Πλάτων, τὸ αὐτὸ καὶ τὸ Ἀριστοτέλης,
 τὸ αὐτὸ γὰρ εἶναι ἐν τῷ Τιμαίῳ. τὸ γὰρ πρὸς
 τὰ ἀναγκαστικά, καὶ τὸ ἄριστον ἐν τῷ ταύτῳ.
 Ἄλλοι δὲ τῶν αὐτῶν ἐπέειπεν ὅτι μεταλαμβάνει
 τὰς ἀποδείξεις ἐν τῷ τρισὶν δεσποτέρως, ἀπὸ τῶν
 ἑσώτερων.*

Ideo & Plato, materiam, & locum, idem
 ait esse, in Timaeo. Nam quod recipit, &
 locus, unum, & idem. alio modo ibi dicens,
 id quod recipit & in ijs quae dicuntur,
 non scripta donata.

Agapha, & non scripta ea vocans, qui ipse
 Plato non scribere sed voce tradere tantum.
 quamvis discipuli, ea postea literis mandarent.
 Sed & Plato met ipse, bis in epistolis 28 & 7.
 testatur, se nihil scripsisse, neque scripturam
 de rebus scilicet divinis. Prior locus est in his
 verbis.

*Μετὰ τὴν γὰρ ἀνάγκην τὸ μὴ γράφειν, ἀλλὰ
 ἐκ μῶν δὲ τῶν οὐ γὰρ ἔστι τὰ γράφειν, καὶ
 οὐκ ἐπιτελεῖν. ἀλλὰ τὰ αὐτὰ οὐδὲν παρὰ
 τὴν ἀνάγκην τῶν ἑσώτερων γράφειν, οὐδὲ ἔστι γινώσκων
 τῶν οὐ γὰρ γινώσκων οὐδὲν, οὐδὲ ἐστίν.*

- 22 Maxima vero custodia, non scribere. sed
- 23 Existere. Non enim est, quae scripta sunt,
- 24 non excipiunt. Quod si nihil unquam
- 25 ego de his, scripsi. Neque est Platonis
- 26 scriptum nullum, neque est.

Alter vero locus est in his alijs.
*Οὐκ οὐδὲν ἐπιτελεῖν τὸ γὰρ αὐτῶν ἔστι γινώσκων
 καὶ οὐδὲ τῶν οὐ γινώσκων γινώσκων.*

- 27 Non ergo mecum de scriptis est scriptum,
- 28 neque unquam fiet.

Hae autem quae ab ipso audiantur, quosdam
 scripsisse, inter quos Dionysium fuisse, ait.

*Ἐσώτερον γὰρ καὶ ἀναγκαστικῶς γράφειν αὐτῶν αὐτῶν
 ἰσχυρῶς γὰρ τὸ ἐπιτελεῖν.*

- 29 Postea vero etiam audeo, scripsisse eis
- 30 quae tunc audivit.

*Ἄλλοις δὲ τῶν οὐ γινώσκων οὐδὲν γράφειν αὐτῶν
 αὐτῶν αὐτῶν.*

- 31 Alios quidem quosdam scripsisse de
- 32 ipsemet ipse.

Inter quos munitissimos etiam Aristoteles. Te-
 statur enim id interpretes sui philogonus,
 & simplicius & Caspicius Suidas. Prior ille
 his verbis, commentario nimirum suo in prima
 Aristotelis de anima libro. cem. 68.